

עֲמֵהוֹן בְּקִשׁוֹט. אֵלֶּיךָ קִיַּמִּי בְּאֵלֶיךָ פִּתְחֵהוּ, וְנִיַּיְחִי
תָּמֹן. (ג"א מֵהֵאֵי סֵטְרָא וְנִיַּיְחִי מֵהֵאֵי סֵטְרָא).

בְּפִתְחָא דְהֵאֵי הֵיכְלָא בְּאֲמַצְעֵיתָא, לְבַר, שִׁית
פִּתְחֵהוּ דְמִתְאַחֲרֵי בְּהֵאֵי הֵיכְלָא, וְכִלְהוּ
אַחֲרֵי בֵּיה. הָכָא אֵית פִּוּיַן פִּתְיַח, לְסֵטְרָא דְנְהוּרָא
קְדִישָׁא, וְאֵינוֹן דְּוֹכְתִין מִתְתַּקְנִי לְמַלְכֵי שְׂאָר עַמּוּיַן,
אֵינוֹן דְּלֹא עָאקוּ לֹזַן לְיִשְׂרָאֵל, וְאֵינוֹן עֲלִיַּיְהוּ
תְּדִיר. אֵלֶּיךָ אֵית לֹזַן יְקָר בְּגִיַּיְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל,
וְאַתְהוֹן בְּהֵוֹא אֲפִלְהָ דְאֵינוֹן יִתְבִּין, מִגּוֹ נְהוּרָא
דְנְהִיר מִסֵּטְרָא דְקְדוּשָׁה. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה יד)
כָּל מַלְכֵי גוֹיִם כָּלָם שָׁכְבוּ בְּכָבוֹד.

וְאֵי עֲבָדוּ עָאקוּ לְיִשְׂרָאֵל, אוּ דְחִיקוּ לֹזַן. כְּמָה
אֵינוֹן דְּאַחֲרֵי בְּהוּ, וְדִיַּיְעִין לְהוּ לְתַתָּא תְּלַת
זְמַנִּין בְּיוֹמָא, מִכְּמָה דִּיַּיְעִין מִשְׁנַיִן אֵלֶּיךָ מֵאֵלֶּיךָ,

לשון הקודש

אותם שלא הרעו לישראל והשתדלו
עמדם באמת. אלו עומדים בפתיחים
ונחמים שם (מהצד הזה, ונחמים מהצד הזה).
בפתיח ההיכל הזה באמצע, לחוץ,
ששה פתיחים שנאחזים בהיכל הזה,
וכלם אחוזים בו. פאן יש חלונות
פתיחים לצד של האור הקדוש, ואותם
מקומות מתקנים למלכי שאר העמים,

אותם שלא הציקו לישראל, והגנו
עליהם תמיד. לאלה יש כבוד משום
ישראל, ונחמים באותה האפלה שבה
יושבים מתוך אור שמאיר מצד
הקדשה, כמו שנאמר, (ישעיה יד) כל מלכי
גוים כלם שכבו בכבוד.
ואם עשו צרות לישראל או שדחקו
אותם, כמה הם שאוחזים בהם, ודנים

לְאִינוּן מַלְכִין דְּעָאקוּ לְהוּ, דְּאֶתְדָּנוּ בְּהוּא עָלְמָא
 בְּכַמְה דִּינִין. וְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא סְהַדִּין סְהַדוּתָא
 עָלֵיהּוּ דִישְׂרָאֵל, וְעַל מְהִימְנוּתָא דְלַהוֹן, וְנִחְתִּי
 לְתַתָּא וְאֶתְדָּנוּ תַּפְּן. וּפְאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל בְּעָלְמָא
 דִּין, וּבְעָלְמָא דְאֶתִּי.

עַד הָבָא שְׁבַע הַיְכָלִין, מְדוּרֵי דְסַטְרָא מְסַאבָּא,
 מְסַטְרָא דְנַחֲשׁ. וּפְאֵה חוּלְקוּה מָאן דְּאֶשְׁתְּזִיב
 מִנִּיהּ, וּמְלַחִישוּתִיהּ, דְּלֹא יִתְנַשֵּׁךְ מִנִּיהּ, וְלֹא יִטִּיל
 בֵּיהּ אַרְסָא, דִּימֹות בֵּיהּ. (דף רט"ז ע"ב) מְכַל סַטְרִין אִית
 לְאַסְתְּמָרָא מִנִּיהּ, מְעִילָא וּמִתְתָּא. מָאן דִּישְׁתְּזִיב
 מִרִּישָׁא, לֹא יִשְׁתְּזִיב מִזְנַבָּא. כִּד אַכִּיף רִישָׁא, זְקִיף
 זְנַבָּא, מְחִי וְקָטִיל.

וְעַם כָּל דָּא, (קהלת י) אִם יִשׁוּךְ הַנַּחֲשׁ בְּלֹא לַחֲשׁ.
 כְּמָה דְתַנִּינוּ, נְטִיל רִשׁוֹ וְאַפִּיק נְשַׁמְתָּא.

לשון הקודש

הַטְּמֵאָה מִצַּד הַנַּחֲשׁ. אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מִי
 שֶׁנִּצָּל מִמֶּנּוּ וּמְלַחִישָׁתוֹ שֶׁלֹּא יִתְנַשֵּׁךְ
 מִמֶּנּוּ וְלֹא יִטִּיל בּוֹ אַרְס, שְׁמֹות בּוֹ. יֵשׁ
 לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ מְכַל הַצְּדָדִים, מְלַמְעָלָה
 וּמְלַמְטָה. מִי שֶׁנִּצָּל מִהַרְאֵשׁ, לֹא יִנְצַל
 מִן הַזְּנֵב. כְּשֶׁמְכַוֵּף רֹאשׁ, זֻקַף אֶת
 הַזְּנֵב, מִכָּה וְהוֹרֵג.

אוֹתָם לְמַטָּה שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּכַמְה
 דִּינִים מְשַׁנִּים אֱלֹהֵי מַאֲלָה, אֶת אוֹתָם
 מְלָכִים שֶׁהֶצִּיקוּ לָהֶם, שֶׁנִּדְּוֵנוּ בְּאוֹתוֹ
 הָעוֹלָם בְּכַמְה דִּינִים, וְכָל יוֹם וְיוֹם
 מְעִידִים עֲדוּת עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל אַמּוּנָתָם,
 וְיוֹרְדִים לְמַטָּה וְנִדְּוֵנִים שָׁם. אֲשֶׁרִיהֶם
 יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

עַד כָּאן שְׁבַע הַיְכָלוֹת, מְדוּרֵי צַד

בְּגִין כֶּךָ אֶצְטְרִיךְ לִיּוֹה לְבַר נָשׁ לְאַסְתְּמָרָא, דְּלֹא
 יְחֹב קָמִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין דְּלֹא יִלְחִישׁוּ
 לִיּוֹה לְהַהוּא חֲוִיָּא דִּינְשׁוּךְ וַיִּקְטַל. (ס"א זכאין אינון צדיקנייא
 דִּינְדַעִין אֲרַחֲמִין קַדְיִשִׁין לְמִיּוֹה בְּהוּ דְּלֹא לְמִיּוֹה בְּתַר הַהוּא חֲוִיָּא בִּישָׂא סְפָרָא אַחְרָא
 מְסַאבָּא וּמְתַפְרָשִׁי מְגִיּוּה וְלֹא אַתְּפַתּוּ אַבְתְּרִיּוּה וּפְאִין אִינוּן פְּעֻלְמָא דִּין וּפְאִין אִינוּן
 בְּעֻלְמָא דְאַתִּי.)

וַיִּיצֶר יי' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה.
 (בראשית ב) עֵפֶר אִיְהוּ, וְלֹא חוֹמֶר. עֵפֶר אִיְהוּ,
 וַיִּתּוֹב לְעֵפְרָא. בְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (בראשית ג) כִּי עֵפֶר
 אֶתָּה וְאֵל עֵפֶר תֵּשׁוּב. (ג"א לְבַתֶּר דְּחֻטָּא אַתְּעֵבִיד מוּזוּנָא לְנַחֵשׁ וּבְגִין
 כֶּךָ וְכו') לְבַתֶּר דְּחֻטָּא, וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב בֵּיהּ בְּנַחֵשׁ,
 וְעֵפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. עֵפֶר דָּא הוּא אָדָם,
 דְּכְתִיב כִּי עֵפֶר אֶתָּה וְגו'. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב עֵפֶר,
 וְלֹא כְתִיב אֲדָמָה, וְלֹא חוֹמֶר, וְכְתִיב (ישעיה סה) וְנַחֵשׁ
 עֵפֶר לְחֻמוֹ.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

הָאֲדָמָה (בראשית ב). עֵפֶר הוּא, וְלֹא חוֹמֶר.
 עֵפֶר הוּא, וַיִּשׁוּב לְעֵפֶר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם
 א) כִּי עֵפֶר אֶתָּה וְאֵל עֵפֶר תֵּשׁוּב, (לאחר
 שְׁחָטָא נְעֻשָׁה מוּזוֹן לְנַחֵשׁ, וּלְפִיכָר וְכו') אַחַר שְׁחָטָא.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב עַל הַנְּחָשׁ, (שם) וְעֵפֶר
 תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. עֵפֶר זֶה הוּא אָדָם,
 שֶׁכְּתוּב כִּי עֵפֶר אֶתָּה וְגו'. וּמִשׁוּם כֶּךָ
 כְּתוּב עֵפֶר וְלֹא כְתוּב אֲדָמָה וְלֹא חוֹמֶר,
 וְכְתוּב (ישעיה סה) וְנַחֵשׁ עֵפֶר לְחֻמוֹ.

לְחֵשׁ. כְּמוֹ שֶׁשְּׁנִינּוּ, נוֹטֵל רְשׁוֹת וּמוֹצִיא
 נְשָׁמָה. מִשׁוּם כֶּךָ צְרִיךְ אָדָם לְהִשְׁמַר
 שְׁלֵא יִחְטָא לְפָנֵי הַקּוֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּדִּי
 שְׁלֵא יִלְחִשׁוּ לוֹ לְאוֹתוֹ נַחֵשׁ שֶׁיִּנְשׁוּךְ
 וַיִּהְרַג. (אֲשַׁרְיָהּ אֹתָם צִדִּיקִים שִׁיזְדַעִים דְּרַכִּים קְדוֹשׁוֹת
 לְלִבְתּוֹ בְּקוּ, שְׁלֵא לְלִבְתּוֹ אַחַר אוֹתוֹ נַחֵשׁ רַע, הַצַּד הָאֲחֵר הַטְּמֵא,
 וּנְפֻרְדִּים מְמַנּוּ וְלֹא מִתְפַתִּים אַחֲרָיו. אֲשַׁרְיָהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 אֲשַׁרְיָהּ בְּעוֹלָם הַבָּא.)

וַיִּיצֶר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֵפֶר מִן

עַד דִּיתַעַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וַיִּבְעַר לְהֵהוּא
רוּחָא מְסַאבָּא מִעֲלָמָא, דְּכְתִיב, (ישעיה כה) בַּלַּע
הַמּוֹת לְנִצְחָה וְגו', וַיְקִים לְהֵהוּא עֶפֶר, וַיִּתַּעַר לִיָּה
לְמַחְדֵי בְּעֲלָמָא, דְּכְתִיב (ישעיה כו) הִקִּיצוּ וְרִנְנוּ שׁוֹכְנֵי
עֶפֶר וְגו'.

כְּתִיב (בראשית ג) וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם, וְהָא אֲוִקִימָנָא.
אֲבָל סֵטְרָא דְרָכִיב עָלֵיהּ, יְהִיב לִיָּה חֵילָא
לְשִׁלְטָאָה, וְלִמְפִתִּי, וְלֹא־סֵטְאָה. וְדָא הוּא רֹזָא
דְּדְכוּרָא, דְּהָא דְכוּרָא שְׁלִיט עַל נוֹקְבָא, וַיְהִיב בָּהּ
חֵילָא. שְׂמֵשָׂא וְסִיְהָרָא מְשִׁמְשִׁין בְּחֵדָא, וְלֹא
מִתְפָּרְשִׁין לְעֵלְמִין, חֲשָׁךְ וְאַפִּילָה מְשִׁמְשִׁין בְּחֵדָא.
אִיְהוּ חֲשָׁךְ, וְאִיְהִי אֲפִילָה. בְּמָה דְאֵת אָמַר (שמות י)
וַיְהִי חֲשָׁךְ אֲפִלָּה. חֲשָׁךְ וְעַרְפֶּל. בְּגִין דְאֵית חֲשָׁךְ,
וְאֵית חֲשָׁךְ.

לשון הקודש

כח לשלט ולפתות ולהשטין. וזהו סוד
הזכר, שהרי הזכר שולט על הנקבה
ונותן בה כח. השמש והלבנה משמשים
באחד, ולא נפרדים לעולמים. חשך
ואפלה משמשים באחד. הוא חשך והיא
אפלה, כמו שנאמר, (שמות י) ויהי חשך
אפלה. חשך וערפל. משום שיש חשך
ויש חשך.

עד שיתעורר הקדוש ברוד הוא ויבער
את אותה רוח טמאה מן העולם,
שכתוב (שם כה) בלע המות לנצח וגו'.
ויקים את אותו עפר ויעיר אותו לשמח
בעולם, שכתוב (שם כו) הקיצו ורננו שוכני
עפר וגו'.

כְּתִיב (בראשית ג) וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם, וְהִרִי
בְּאַרְנוֹ. אֲבָל הַצַּד שְׂרוּכְב עָלָיו נוֹתֵן לוֹ

תָּנִן, מֵאֵן דְּחָמָא גָּמַל בְּחַלְמִיָּה, מִיְתָה אֲתַגְזֹרְתָּ
עָלֶיהָ, וְאַשְׁתִּיזֵיב מִינָהּ. בְּגִין דְּאִיהוּ סְטָרָא
מִסְאַבָּא, וְהֵאֵי אִיהוּ (בראשית ו) קִין כָּל בֶּשָׂר.

יֹזְמָא חַד הָוָה יְתִיב רַבִּי אֶלְעָזָר קָמִיָּה דְּרַבִּי
שְׁמַעוֹן, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֵאֵי קִין כָּל
בֶּשָׂר אֲתַחֲנִי מֵאֵינוֹן קַרְבָּנִין דְּהוּוּ יִשְׂרָאֵל מִקְרָבִין
עַל גַּבֵּי מַדְבָּחָא, אִזְ לָא. אָמַר לִיהּ, כִּלְאֵ הוּוּ
מִסְתַּפְקִי בַּחֲדָא, לְעִילָא וּלְתַתָּא.

וְתָא חֲזִי, פְּתַנִּי וְלִיוָאֵי וְיִשְׂרָאֵל, אֵינוֹן אַקְרוּן אָדָם,
בְּתַבּוּרָא דְאֵינוֹן רְעוּתִין קַדִּישִׁין, דְּסִלְקָא
מִגּוּוִיָּהוּ. וְתַחֲוֵא אִמְרָא, אִזְ כְּבִשָּׂא, אִזְ תַּחֲוֵא
בְּהֶמָּה, הֵאֵי דְקַרְבִּין, אֲצַטְרִיד עַד לָא אֲתַקְרִיב עַל
מַדְבָּחָא, לְפָרְשָׂא עָלָה כָּל חֲטָאִין, וְכָל חוּבִין, וְכָל
הִרְהוּרִין בִּישִׁין דְּעַבְד. וְכִדִּין תַּחֲוֵא, אֲתַקְרִי בְּהֶמָּה
בְּכִלְא, בְּגוֹ אֵינוֹן חֲטָאִין וּבִישִׁין וְהִרְהוּרִין.

לשון הקודש

למעלה ולמטה.

ובא ראה, כהנים ולוים וישראלים, הם
נקראים אדם עם חבור לאותם רצונות
קדושים שעולים מתוכם, ואותו שיה או
כבש או אותה בהמה שמקריבים, צריך
שטרם תקרב על המזבח, לפרש עליה
את כל החטאים וכל העוונות וכל
ההרהורים הרעים שעשה, ואז היא

שנינו, מי שרואה גמל בחלומו, מיתה
נגזרה עליו ונצל ממנה, משום שהוא צד
הטמאה, וזהו (בראשית א) קין כל בשר.

יום אחד היה יושב רבי אלעזר לפני
רבי שמעון. אמר רבי אלעזר, קין כל
בשר הנה, האם נהנה מאותם קרבנות
שהיו ישראל מקריבים על גבי המזבח
או לא? אמר לו, כלם היו נהנים באחד,

בְּגוֹזְנָא דְקַרְבְּנָא דְעִזְאֹזֶל, דְכְתִיב, (ויקרא טז) וְהַתְּוֹדָה
עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו', הָכִי
נִמְי הָכָא. וְכֵד סְלֶקָא עַל גַּבֵּי מַדְבְּחָא, מָטוּ לָהּ עַל
חַד תִּירִין. וּבְגִין כֵּךְ, דָּא סְלֶקָא לְאַתְרֵיהּ, וְדָא
סְלֶקָא לְאַתְרֵיהּ, דָּא בְּרוּזָא דְאָדָם, וְדָא בְּרוּזָא
דְבַהֲמָה, בְּמָה דְאֵת אָמַר (תהלים לו) אָדָם וּבַהֲמָה
תוֹשִׁיעַ יי'.

חֲבִיתִין וְכָל שְׂאֵר מְנַחֹת, לְאַתְעָרָא רוּחָא
דְקוּדְשָׁא, בְּרַעוּתָא דְבַהֲמָה, וְשִׁירְתָּא
דְלִיּוּאֵי, וְעִלּוּתָא דְיִשְׂרָאֵל. וּבַהֲהוּא תְנַנָּא, וְשִׁמְנָא
וְקַמְחָא דְסָלִיק, מִתְרוּוֹן וּמִסְתַּפְּקֵי כָּל שְׂאֵר מְאֵרֵי
דְדִינִין, דְלֹא יִכְלִי לְשַׁלְטָאָה בְּהוּא דִינָא דְאַתְמָסַר
לוֹן, וְכִלָּא בְּזִמְנָא חָדָא. תָּא חֲזִי, כִּלָּא אֶתְעַבִּיד
בְּרוּזָא דְמַהֲיִמְנוּתָא, לְאַסְתַּפְּקָא דָּא בְּדָא,
וְלְאַסְתַּלְקָא לְעִילָא מָאן דְאַצְטְרִיד, עַד אִין סוּף.

לשון הקודש

נְקֵרָאֵת בְּהֵמָה בְּכָל, בְּתוֹךְ אוֹתָם חֲטָאִים וְרַעוּת וְהִרְהוּרִים.

כְּמוֹ שֶׁהַקְּרָבֵן לְעִזְאֹזֶל, שְׂכֵתוֹב (ויקרא טז) וְהַתְּוֹדָה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' – כֵּךְ גַּם כָּאן. וְכִשְׁעוּלָה עַל גַּבֵּי הַמְּזֻבָּת, מְגִיעַ לוֹ עַל כָּל אֶחָד בְּכֻלָּם. וּמִשׁוּם כֵּךְ זֶה עוֹלָה לְמִקְוָמוֹ, וְזֶה עוֹלָה לְמִקְוָמוֹ. זֶה בְּסוּד אָדָם, וְזֶה בְּסוּד

בְּהֵמָה. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, (תהלים לו) אָדָם וּבַהֲמָה תוֹשִׁיעַ ה'.

חֲבִיתִים וְכָל שְׂאֵר הַמְּנַחֹת, לְעוֹרֵר רוּחַ הַקְּדוֹשׁ בְּרַעוּן הַכֹּהֵן, וְשִׁירַת הַלְוִיִּם, וְתַפְלַת יִשְׂרָאֵל. וּבְאוֹתוֹ הָעֵנָן וְהַשָּׁמַן וְהַקְּמַח שְׁעוּלִים, גְּרוּיִם וְנִהְגִּים כָּל שְׂאֵר בְּעֵלֵי הַדִּין שְׁלֵא יוּכְלוּ לְשַׁלֵּט בְּאוֹתוֹ דִּין שֶׁנִּמְסָר לָהֶם, וְהַכֵּל בְּפַעַם אַחַת. כֵּא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲרִימִית יְדֵי בְּעָלוֹתַי לְעִילָא,
 דְּכַד רְעוּתָא עֲלָא, לְעִילָא לְעִילָא, קַיִימָא
 עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלָא אֲתִידַע, וְלָא אֲתַפֵּס
 לְעִלְמִין, רִישָׁא דְסִתִּים יִתִיר לְעִילָא, וְהַהוּא רִישָׁא
 אֲפִיק מַה דְאֲפִיק, וְלָא יְדַע. וְנִהִיר מַה דְנִהִיר,
 כֹּלָא בְּסִתִּמוּ.

רְעוּ דְמַחְשְׁבָה עֲלָא, לְמַרְדֵּף אֲבִתְרִיהּ,
 וְלֹאֲתַנְהָרָא מְנִיה, חַד פְּרִיסוֹ אֲתַפֵּרַס, וּמְנֹ
 הַהוּא פְּרִיסָא בְּרִדִּסוֹ דְהַהוּא מַחְשְׁבָה עֲלָא, מְטִי
 וְלָא מְטִי, עַד הַהוּא פְּרִיסָא נִהִיר מַה דְנִהִיר. וְכַדִּין
 הַהוּא מַחְשְׁבָה עֲלָא, נִהִיר בְּנִהִירוֹ סִתִּים דְלָא
 יְדַע. וְהֵאֵי מַחְשְׁבָה לָא יְדַע.

כַּדִּין בְּטַשׁ הֵאֵי נִהִירוֹ דְמַחְשְׁבָה דְלָא אֲתִידַע,
 בְּנִהִירוֹ (נ"א דְפִרְסָא) דְפִרְשָׁא, דְקַיִימָא דְנִהִיר

לשון הקודש

רְעוּן המְחַשְׁבָה הַעֲלִינָה, לְרַדֵּף אַחֲרָיו
 וְלִהְיוֹת נְאוּר מְנֹנֵן מִסָּד אֶחָד נְפִרַס,
 וּמִתּוֹךְ אוֹתוֹ מִסָּד בְּרִדִּיפֵת אוֹתָהּ
 הַמְחַשְׁבָה הַעֲלִינָה, מְנִיעַ וְלֹא מְנִיעַ, עַד
 לְאוֹתוֹ מִסָּד מְאִיר מַה שְׁמַאִיר. וְאִז
 אוֹתָהּ מַחְשְׁבָה עֲלִינָה מְאִירָה בְאוּר
 נִסְתָר שְׁלֹא יְדוּעַ, וְהַמְחַשְׁבָה הַזֶּה לֹא
 יוֹדַעַת.

אִז מִכָּה אוֹר הַמְחַשְׁבָה הַזֶּה שְׁלֹא נוֹדַע
 בְּהִאֲרַת (הַמִּסָּד) הַפְּרִישָׁה הַפְּרִיסָה שְׁעוֹמֵד

וְרִאָה, הַכֹּל נַעֲשֶׂה בְּסוּד הָאֲמוּנָה,
 לְהִנּוֹת זֶה בְּזֶה, וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה מִי
 שְׁצָרִיךְ עַד אֵין סוּף.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הֲרִימוֹתֵי יְדֵי
 בְּתַפְלוֹת לְמַעְלָה, שְׁכַשְׁהֶרְצוֹן הַעֲלִינִין
 לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד אוֹתוֹ רְעוּן שְׁלֹא
 נוֹדַע וְלֹא נִתְפָּס לְעוֹלָמִים, הֲרִאֵשׁ
 הַנִּסְתָר יוֹתֵר לְמַעְלָה, וְאוֹתוֹ רֹאֵשׁ
 מוֹצִיא מַה שְׁמוֹצִיא, וְלֹא יְדוּעַ. וּמְאִיר
 מַה שְׁמַאִיר, הַכֹּל בְּסִתְרָה.

מִמָּה, (דף רס"ט ע"א) דְּלֹא יָדִיעַ, וְלֹא אֶתִידַע, וְלֹא
אֶתְנַלְיָא. וּבְדִין, (נ"א ה"א) דָּא נְהִירוּ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא
אֶתִידַע, בְּטַשׁ בְּנְהִירוּ דְּפְרִיסָא, וְנְהִרִין כְּחֻדָּא.

וְאֶתְעַבְדוּ תַשְׁעָה הֵיכְלִין, וְהֵיכְלִין לָאוּ אֵינּוּן
נְהוּרִין, וְלֹאוּ אֵינּוּן רוּחִין, וְלֹאוּ אֵינּוּן
נְשַׁמְתִּין, וְלֹא אִית מָאן דְּקִימָא בְּהוּ. רַעוּתָא דְּכָל
תַשְׁעָה נְהוּרִין, קִימֵי כְּלָהוּ בְּמַחְשָׁבָה, דְּאִיהִי חַד
מִנֵּיהוּ בְּחוּשְׁבָנָא, כְּלָהוּ לְמַרְדָּף אֶבְתְּרִייהוּ.
בְּשַׁעְתָּא דְּקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה, וְלֹא מִתְדַבְּקוּ וְלֹא
אֶתִידַעוּ. וְאֵלִין לָא קִימֵי, לָאוּ בְּרַעוּתָא, וְלֹאוּ
בְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה, תַּפְסִין כְּהָ וְלֹא תַפְסִין. בְּאֵלִין
קִימִין כָּל רִזִין דְּמַהִימְנוּתָא, וְכָל אֵינּוּן נְהוּרִין,
מִרְזָא דְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה וְלִתְתָא, כְּלָהוּ אֶקְרוּן אֵין
סוּף. עַד הָכָא מָטוּן נְהוּרִין, וְלֹא מָטוּן, וְלֹא
אֶתִידַעוּ לָאוּ הָכָא רַעוּתָא, וְלֹא מַחְשָׁבָה.

לשון הקודש

בְּמַחְשָׁבָה, שְׁהִיא אַחַת מִהֵן בְּחֻשְׁבוֹן,
כְּלָם לְרַדָּף אַחֲרֵיהֶם. בְּשַׁעָה שְׁעוּמָדִים
בְּמַחְשָׁבָה, וְלֹא מְשָׁנִים וְלֹא נוֹדְעִים,
וְאֵלוּ לֹא עוּמָדִים, לֹא בְּרַעוּן וְלֹא
בְּמַחְשָׁבָה עֲלִיוֹנָה, תוֹפְסִים כְּהָ וְלֹא
תוֹפְסִים כְּהָ. בְּאֵלוּ עוּמָדִים כְּלָ סוּדוּת
הָאֶמוּנָה, וְכָל אוֹתָם אוֹרוֹת מְסוּד
הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה וּמָטָה, כְּלָם נִקְרָאִים

שְׁמַאִיר מִמָּה שְׁלֹא יוֹדַע וְלֹא נוֹדַע וְלֹא
הֶתְנַלְיָה. וְאֵזוּ הָאֲרַת הַמַּחְשָׁבָה הַזֹּוּ שְׁלֹא
נוֹדַעַת מִכָּה כְּהָאֲרַת הַמְּסָךְ, וּמַאִירִים
כְּאֶחָד.

וְנַעֲשִׂים תַשְׁעָה הֵיכְלוֹת, וְהֵהִיכְלוֹת
אֵינָם אוֹרוֹת, וְאֵינָם רוּחוֹת, וְאֵינָם
נְשַׁמוֹת, וְאֵין מִי שְׁיַעֲמֵד כְּהֶם. רַעוּנָם שְׁל
כְּלָ תַשְׁעָה הָאוֹרוֹת, כְּלָם עוּמָדִים

כִּד נִהַיר מִחֻשְׁבָּה, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְנִהַיר, כִּדִּין
 אֶתִּלְבַּשׁ וְאַסְתִּים גּוֹ בִינָה, וְנִהַיר מָאן דְנִהַיר,
 וְאַעִּיל דָּא בְדָא, עַד דְאֶתְכַלִּילוּ כְלָהוּ בְחֻדָּא. וּבְרֹא
 דְקַרְפְּנָא כִד סְלִיק, כִּלְאֵ אֶתְקַשֵּׁר דָּא בְדָא, וְנִהַיר
 דָּא בְדָא, כִּדִּין קִימֵי כְלָהוּ בְסְלִיקוּ, וּמִחֻשְׁבָּה
 אֶתְעֵפֶר בְּאִין סוּף. הַהוּא נִהִירוּ דְנִהַיר מִנִּיה
 מִחֻשְׁבָּה עֲלָאָה, (נ"א דְלֹא יָדַע אִיחֵי בַּהּ כִּלְל), אֶקְרִי אִין סוּף,
 דְמִנִּיה (נ"א וּמִנִּיה) אֶשְׁתַּכַּח וְקִימָא וְנִהַיר לְמָאן דְנִהַיר,
 וְעַל דָּא כִלְאֵ קָאִים. וּפְאָה חוּלְקִיהוֹן דְצַדִּיקֵי
 בְעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְאֶתִי.

תָּא חֲזוּ, הַאי סֵטְרָא אַחְרָא, דְאֶקְרִי קִין פֶּל בְּשָׂר,
 בְּמָה דְקַשְׁוֵרָא אֶשְׁתַּכַּח לְעִילָא בְחֻדוֹ, אוֹף הָכִי נָמִי
 לְתַתָּא, בְּחֻדוֹתָא, וְרַעוּתָא לְאַסְתַּפְקָא כִלְאֵ לְעִילָא
 וְתַתָּא, וְאִימָא קִימָא עֲלִייהוּ דִישְׂרָאֵל, כִּדְקָא יְאוּת.

לשון הקודש

אותו האור שמאירה ממנו המחשבה
 העליונה (שאינו יודע בה כלל), נקרא אין סוף,
 שממנו (וממנו) נמצאת ועומדת ומאירה
 למי שמאירה, ועל זה הכל עומד. אשרי
 חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם
 הבא.

בא וראה, הצד האחר הזה שנקרא
 (בראשית ו) קין פל בשר, כמו שהקשר
 נמצא למעלה בשמחה, אף כך גם
 למטה בשמחה ורצון, לספק את הכל

אין סוף. עד כא מגיעים האורות ולא
 מגיעים, ולא נודעים כאן לא רצון ולא
 מחשבה.

כשמאירה המחשבה ולא נודע ממה
 מאירה, אז מתלבשת ונסתרת בתוך
 הבינה, ומאיר מי שמאיר, ונכנסים זה
 בזה, עד שכלם נכללים באחד. ובסוד
 הקרבן פשווא עולה, הכל נקשר זה
 בזה ומאיר זה בזה. אזי כלם עומדים
 בעליה, והמחשבה מתעפרת באין סוף.

תָּא חַזִי, בְּכָל רִישׁ יִרְחָא וְיִרְחָא, כִּד סִיחָרָא
 אֶתְחַדְשָׁא, יַחְבִּין לִיה לְהַאי קִין כָּל בְּשָׂר,
 חוּלְקָא חָדָא יִתִיר עַל קַרְבָּנִין, לְאַתְעַסְקָא בֵּיה,
 וְאַשְׁתַּמֵּשׁ בְּחוּלְקִיה, וְיִהָא סְטָרָא דִישְׂרָאֵל
 בְּלַחֲוֵדֵיהוּ, בְּגִין דִּיתְאַחֲדוֹן בְּמַלְכֵיהוֹן.

וְדָא אִיהוּ שְׁעִיר, בְּגִין דְּאִיהוּ חוּלְקָא דְעֵשׂוֹ,
 דְכָתִיב בֵּיה שְׁעִיר. (בראשית כז) הֵן עֵשׂוֹ אָחִי
 אִישׁ שְׁעִיר. וְעַל דָּא אִיהוּ אֶשְׁתַּמֵּשׁ בְּחוּלְקִיה,
 וְיִשְׂרָאֵל אֵינוֹן מִשְׁתַּמֵּשִׁי בְּחוּלְקֵיהוֹן. בְּגִין כְּדָּ כְּתִיב,
 (תהלים קלה) כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסֻגְלָתוֹ.

וְתָא חַזִי, הַאי קִין כָּל בְּשָׂר, כָּל רְעוּתִיהָ לָאוּ אִיהוּ
 אֶלָּא בְּבִשְׂרָא תְדִיר. וּבְגִין כְּדָּ, תְקוּנָא
 דְּבִשְׂרָא תְדִיר לְגַבִּיהָ, וְעַל דָּא אֶקְרִי קִין כָּל בְּשָׂר.

לשון הקודש

עֵשׂוֹ שְׂכָתוֹב בּוֹ שְׁעִיר. (בראשית כז) הֵן עֵשׂוֹ
 אָחִי אִישׁ שְׁעִיר. וְעַל כֵּן הוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ
 בְּחֻלְקוֹ, וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּמֵּשִׁים בְּחֻלְקָם.
 מִשּׁוֹם כְּדָּ כְּתוּב, (תהלים קלה) כִּי יַעֲקֹב בָּחַר
 לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסֻגְלָתוֹ.

וּבִא רְאָה, קִין כָּל בְּשָׂר הִזָּה, כָּל רְצוֹנֵי
 אֵינוֹ אֶלָּא בְּבִשְׂרָא תְמִיד. וּמִשּׁוֹם כְּדָּ תְקוּנָה
 הַבְּשָׂר תְמִיד אֵלִינוּ, וְעַל כְּדָּ נִקְרָא קִין כָּל
 בְּשָׂר. וּכְשֶׁהוּא שׁוֹלֵט, הוּא שׁוֹלֵט עַל

לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, וְהָאִם עוֹמְדָת עַל
 יִשְׂרָאֵל כְּרָאוּי.

בִּיא וּרְאָה, בְּכָל רִאשׁ חֲדָשׁ וְחֲדָשׁ
 כְּשֶׁהִלְבְּנָה מִתְחַדְּשֶׁת, נוֹתְנִים לְקִין כָּל
 בְּשָׂר הִזָּה חֵלֶק אֶחָד יִתֵּר עַל הַקַּרְבָּנוֹת
 לְהִתְעַסֵּק בּוֹ וּמִשְׁתַּמֵּשׁ בְּחֻלְקוֹ, וְיִהְיֶה
 הַצֵּד שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְבָדֵם, כְּדִי שְׂיִתְאַחֲדוּ
 עִם מַלְכָם.

וְזָהוּ הַשְׁעִיר, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא חֵלֶקוֹ שֶׁל

וְכַד אִיהוּ שְׁלִיט, שְׁלִיט עַל גּוֹפָא, וְלֹא עַל נִשְׁמָתָא,
נִשְׁמָתָא סְלִקָא לְאַתְרָהּ, וּבִשְׂרָא אֲתִיְהִיב לְאַתְרָהּ
דְּאֵי, בְּגוּוּנָא דְקַרְבְּנָא, דְרַעוּתָא סְלִקָא לְאַתְרָהּ חַד,
וּבִשְׂרָא לְאַתְרָהּ חַד.

וְכַר נָשׁ דְּאִיהוּ זַפְּאָה, אִיהוּ קַרְבְּנָא מִמָּשׁ לְכַפְּרָא,
וְאַתְרָא דְלֹא אִיהוּ זַפְּאָה, לָא. בְּגוּן דְּבִיָּה
מוֹמָא, דְּכַתִּיב (ויקרא כב) כִּי לֹא לְרִצּוֹן יִהְיֶה לָכֶם. וְעַל
דְּאֵי צַדִּיקָא כַּפְּרָה אִיהוּ בְּעֵלְמָא, וְקַרְבְּנָא מִמָּשׁ.
זַפְּאִין אֵינּוּן צַדִּיקֵיָא בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

וַיְכַסּוּ הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד, דְּהָא כִּד חָפָא עֵנָא
יַת מִשְׁכְּנָא, שָׂרְאֵת שְׁכִינְתָא בְּאַרְעָא,
וְאַתְעֵבֵר רוּחָא מְסֻאֲבָא, דְּאִיהוּ קִין כָּל בְּשָׂר
מִעֵלְמָא, וְאַסְתַּלַּק וְעָאֵל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא,

לשון הקודש

כַּפְּרָה בְּעוֹלָם וְקַרְבָּן מִמָּשׁ. אֲשֶׁרִיחֶם
הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
וַיְכַסּוּ הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד. שְׁתַּרְי
בְּשִׁכְסָה הָעֵנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן, שְׂרַתָּה
שְׁכִינָה בְּאַרְץ, וְהַעֲבֵרָה רוּחַ הַמְּסֻאָה,
שֶׁהוּא (בראשית ו) קִין כָּל בְּשָׂר, מִדְּעוֹלָם,
וְהַסְתַּלַּק וּנְכַנְס לְגַב תְּהוּם רַבָּה, וְרוּחַ
קַדְשָׁה שְׂרַתָּה עַל הָעוֹלָם, שְׂכַתוּב וַיְכַסּוּ

הַגּוֹף, וְלֹא עַל הַנִּשְׁמָה. הַנִּשְׁמָה עוֹלָה
לְמִקְוָמָה, וְהַבְּשָׂר נִתֵּן לְמִקְוָם הַזֶּה, כְּמוֹ
הַקַּרְבָּן – שֶׁהָרִצּוֹן עוֹלָה לְמִקְוָם אַחֵר,
וְהַבְּשָׂר לְמִקְוָם אַחֵד.

וְאָדָם שֶׁהוּא צַדִּיק, הוּא קַרְבָּן מִמָּשׁ
לְכַפְּרָה, וְאַחַר שְׂאִינוּ צַדִּיק – לֹא, מִשׁוּם
שִׁישׁ בּוֹ מוֹם, שְׂכַתוּב (ויקרא כב) כִּי לֹא
לְרִצּוֹן יִהְיֶה לָכֶם. וְעַל כֵּן הַצַּדִּיק הוּא

וְרוּחָא קַדִּישָׁא שָׂרָא עַל עֲלָמָא, דְּכִתְיב וַיְכַסּוּ הָעֵנָן
אֶת אֹהֶל מוֹעֵד.

וְכִתְיב וְלֹא יָכוֹל מֹשֶׁה לָּבֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי
שָׁבַן עָלָיו הָעֵנָן, בְּגִין דְּרוּחָא קַדִּישָׁא שָׂרָא
עַל עֲלָמָא, וְרוּחָא מְסַאבָּא אֶסְתַּלְקָא, בְּרֵי דְאִמְשִׁיכוּ
לִיה אִינוּן חֲתִיבִיא בְּמִלְקֵדְמִין עַל עֲלָמָא, דְּאִי אִינוּן
לָא אִמְשִׁיכוּ לִיה עַל עֲלָמָא, לָא אֲשַׁתְּכַח. וְלִזְמַנָּא
דְּאֲתִי, זְמִין קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֶעְבְּרָא לִיה
מִעֲלָמָא, דְּכִתְיב, ^(ישעיה כח) בְּלַע הַמָּוֶת לְנֶצַח וּמָחָה
יְי' אֱלֹהִים דְּמַעָה מַעַל כָּל פְּנִים וְחִרְפַת עַמּוֹ יָסִיר
מִעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יְי' דִּבֶּר. וְכִתְיב ^(זכריה יג) וְאֵת רוּחַ

הַטּוֹמְאָה אֶעְבִּיר מִן הָאָרֶץ.

בְּרוּךְ יְי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

וּמְלֹךְ יְי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

לשון הקודש

הוא להעבירו מהעולם, שכתוב ^(ישעיה כח)
בלע המות לנצח ומחה ה' אלהים דמעה
מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל
הארץ כי ה' דבר. וכתוב ^(זכריה יג) ואת
רוח הטמאה אעביר מן הארץ.
ברוך ה' לעולם אמן ואמן.
ימלך ה' לעולם אמן ואמן.

הענן את אהל מועד.
וכתוב ולא יכל משה לבוא אל אהל
מועד כי שכן עליו הענן. משום שרוח
קדשה שרתה על העולם, ורוח הטמאה
הסתלקה, פרט לשהמשיכו אותו אותם
רשעים במקדם על העולם. שאם הם לא
היו מושכים אותו על העולם, לא היה
נמצא. ולעתיד לבא עתיד הקדוש ברוך

פְּרֻשֵׁת וַיִּקְרָא

רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח, (ישעיה ז) שֶׁאֵל לֶךְ אֹתָם מִעַם יִיִּ
 אֶלְהִידָה הַעֲמִיךְ שְׁאֵלָה אוֹ הַנְּבִיָּה לְמַעְלָה.
 אֶסְתַּכְּלָנָא בְּדַרְיִין קַדְמָאִין וְדַרְיִין בִּתְרָאִין, מַה בֵּין
 דַּרְיִין קַדְמָאִין לְדַרְיִין בִּתְרָאִין. דַּרְיִין קַדְמָאִין הוּוּ
 יוֹדְעִין וּמְסַתְּכְלִין בְּחֻכְמַתָּא עֲלָאָה, וַיּוֹדְעִין לְצַרְפָּא
 אֲתוּוֹן דְּאֲתִיְהִיבוּ לִיהּ לְמוֹשֶׁה בְּסִינַי, וְאַפִּילוּ חֵיבִין
 דְּבַהוֹן בְּיִשְׂרָאֵל, הוּוּ יוֹדְעִין גּוֹ אֲתוּוֹן חֻכְמַתָּא
 עֲלָאָה. וַיּוֹדְעִין גּוֹ אֲתוּוֹן עֲלָאִין, וְגוֹ אֲתוּוֹן תִּתְרָאִין,
 חֻכְמַתָּא לְאַנְהָגָא עוֹבְדִין בְּהַאי עֲלָמָא.

בְּגִין דְּכָל אֶת וְאֶת דְּאֲתַמְסַר לִיהּ לְמוֹשֶׁה, הוּוּ
 מִתְעַטְרִין וְסִלְקִין עַל רִישֵׁיהוּ דְּחִיּוּן עֲלָאִין
 קַדִּישִׁין. וְכִלְהוּ חִיּוּן הוּוּ מִתְעַטְרִי בְּהוּ, וּפְרַחִין גּוֹ
 אֲוִירָא, דְּנַחְתָּא מִגּוֹ אֲוִירָא עֲלָאָה, דְּקִיק דְּלֹא יוֹדְעִי.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בְּתוֹךְ הָאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְתוֹךְ הָאוֹתִיּוֹת
 הַתַּחְתּוֹנוֹת חֻכְמָה לְהַנְהִיג אֶת הַמַּעֲשִׂים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה.

מִשׁוּם שֶׁכָּל אוֹת וְאוֹת שְׁנַמְסְרָה לְמוֹשֶׁה,
 הָיוּ מִתְעַטְרוֹת וְעוֹלוֹת עַל רִאשֵׁי הַחַיִּוֹת
 הַקְּדוֹשׁוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְכָל הַחַיִּוֹת הָיוּ
 מִתְעַטְרוֹת בְּהֵן, וּפְרַחְחוֹת לְתוֹךְ הָאֲוִיר
 שִׁיּוֹרֵד מִתּוֹךְ הָאֲוִיר הָעֲלִיּוֹן, דְּקִיק וְלֹא
 יוֹדְעִי.

רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח, (ישעיה ז) שֶׁאֵל לֶךְ אֹתָם
 מִעַם ה' אֶלְהִידָה הַעֲמִיךְ שְׁאֵלָה אוֹ הַנְּבִיָּה
 לְמַעְלָה. הַסְתַּכְּלִי בְּדוֹרוֹת רֵאשׁוֹנִים
 וְדוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים, מַה בֵּין דוֹרוֹת
 רֵאשׁוֹנִים לְדוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים? הַדוֹרוֹת
 הָרֵאשׁוֹנִים הָיוּ יוֹדְעִים וּמִתְבּוֹנְנִים
 בְּחֻכְמָה הָעֲלִיּוֹנָה וַיּוֹדְעִים לְצַרְפָּא
 הָאוֹתִיּוֹת שְׁנַתְּנוּ לְמוֹשֶׁה בְּסִינַי, וְאַפִּילוּ
 הָרְשָׁעִים שְׁבִיִּשְׂרָאֵל הָיוּ יוֹדְעִים בְּתוֹךְ
 הָאוֹתִיּוֹת אֶת הַחֻכְמָה הָעֲלִיּוֹנָה, וַיּוֹדְעִים

וּסְלָקִין וְנִחְתִּין אֲתוֹן רַבְרַבִּין וְאֲתוֹן דְּקִיקִין.
 אֲתוֹן רַבְרַבִּין נִחְתִּין מִגּוּ הֵיכְלָא עֲלָאָה
 טְמִירָא דְכֻלָּא, וְאֲתוֹן דְּקִיקִין הוּוּ נִחְתִּין מִגּוּ
 הֵיכְלָא אַחְרָא תַתָּאָה, וְאֵלִין וְאֵלִין אֲתַמְסְרוּ לֵיהּ
 לְמֹשֶׁה בְּסִינַי.

וְחַבְרָא דְאֲתוֹן דְּאֵינוֹן מִתְחַבְרָאן בְּטְמִירוּ בְּכָל
 אֶת וְאֶת, כְּגוֹן א, אֶת יַחֲדָא,
 מִתְחַבְרָאן עֲמָה בְּטְמִירוּ תְרִין אַחְרֵינִין לָף. וְכֵן
 כְּלָהוּ אֲתַמְסְרוּ לֵיהּ לְמֹשֶׁה בְּסִינַי, וְכְלָהוּ טְמִירִין
 גּוּ חַבְרֵיָא, וְכַאֲיִן אֵינוֹן.

שְׂאֵל לָךְ אֹת, אֹת מִמּוֹשׁ. דְּכְלָהוּ הוּוּ נְטְלִין
 בְּרֻזָּא דְאֲתוֹן. וְכֵן בְּרַחֲב מַה כְּתִיב, (יהושע
 ב) וְנִתְתָּם לִי אֹת אֲמַת, דָּא אֶת ו', דְּדָא אֶקְרִי אֹת
 אֲמַת. וְאִי תִימָא שְׂאֵר אֲתוֹן לָאוּ אֵינוֹן אֲמַת. אֵין,
 אֶלָּא אֹת דָּא אֹת אֲמַת אֶקְרִי.

לשון הקודש

מִתְחַבְרָאוֹת עֲמָה בְּפִתְרָא שְׂתֵי אַחְרוֹת לָף.
 וְכֵן כְּלָן נְמַסְרוּ לְמֹשֶׁה בְּסִינַי, וְכֵלָן
 נְסִתְרוֹת בְּתוֹךְ הַחֲבָרִים. אֲשֶׁרֵיהֶם.
 שְׂאֵל לָךְ אֹת – אֹת מִמּוֹשׁ. שְׂכַלְמִי הָיוּ
 נוֹסְעִים בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת. וְכֵן בְּרַחֲב מַה
 כְּתוּב, (יהושע ב) וְנִתְתָּם לִי אֹת אֲמַת, זו
 אֹת ו', שְׂזוּ נְקִרְאֵת אֹת אֲמַת. וְאִם
 תֹּאמַר שְׂשֶׁאֵר הָאוֹתִיּוֹת אֵינוֹן אֲמַת – כֵּן,

וְעוֹלָוֹת וְיִוְרְדוֹת אוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת
 וְאוֹתִיּוֹת דְּקוֹת. הָאוֹתִיּוֹת הַגְּדוּלוֹת
 יוֹרְדוֹת מִתּוֹךְ הֵיכְלָא הַעֲלִיּוֹן הַטְּמִיר שֶׁל
 הַכֵּל, וְהָאוֹתִיּוֹת הַדְּקוֹת הָיוּ יוֹרְדוֹת מִתּוֹךְ
 הֵיכְלָא אַחֵר תַּחְתּוֹן, וְאֵלָה וְאֵלָה נְמַסְרוּ
 לְמֹשֶׁה בְּסִינַי.

וְחַבְרָא הָאוֹתִיּוֹת שְׂמִתְחַבְרָאוֹת בְּפִתְרָא
 בְּכָל אֹת וְאוֹת, כְּמוֹ א, אֹת יַחֲדָא,

הַעֲמִק שְׁאֵלָה, דָּא אֹת ה' בַּתְּרָאָה דְּבִשְׁמָא
 קְדִישָׁא. אוּ תְּנִיבָה לְמַעְלָה, דָּא אֶת יו"ד
 רִישָׁא דְּבִשְׁמָא קְדִישָׁא. וְדָא אִיהוּ רָזָא דְּכְתִיב,
 שְׁאֵל לָךְ אֹת מַעַם יי' אֱלֹהֶיךָ, אֹת מִשְׁמָא
 קְדִישָׁא, מִשְׁמַע דְּכְתִיב מַעַם יי', דְּדָא אִיהוּ שְׁמָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶת חַד דְּבִיָּה, וּמִשְׁפָּנָא קָאִים
 עַל דָּא.

תָּא חַזִּי, בְּד סָלִיק עֲנָנָא עַל מִשְׁפָּנָא וְשָׂרָא עֲלוּי,
 כָּל אֵינּוֹן רְתִיבִין, וְכָל (דף ב' ע"ב) אֵינּוֹן מָאֲנִי
 מִשְׁפָּנָא דְּלַעִיל, כְּלָהוּ הָווּ גּוֹ עֲנָנָא. מַה כְּתִיב, (שמות)
 (מ) וְלֹא יָכוֹל מֹשֶׁה לָּבֵא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן
 עֲלָיו הָעֲנָן. וּכְתִיב, וַיָּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן, (שמות)
 (כד) וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהַר אֲרָבָעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה אִי
 מֹשֶׁה לֹא הָוָה יָכִיל לְאַעְלָא לְמִשְׁפָּנָא, אֲמַאי הָוָה
 יְתִיב בְּטוֹרָא כָּל אֵינּוֹן אֲרָבָעִין יוֹמִין.

 לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

אֵלָּא הָאוֹת הָווּ נִקְרָאת אֹת אַמַּת.

הַעֲמִק שְׁאֵלָה - זוֹ אֹת ה' אַחֲרוּנָה
 שְׁבִשְׁם הַקּוּדֶשׁ. אוּ תְּנִיבָה לְמַעְלָה - זוֹ
 אֹת יו"ד הָרֵאשׁ שְׁבִשְׁם הַקּוּדֶשׁ. וְזֵהוּ
 סוּד הַכְּתוּב, שְׁאֵל נָא אֹת מַעַם ה'
 אֱלֹהֶיךָ, אֹת מִן הַשֵּׁם הַקּוּדֶשׁ, מִשְׁמַע
 שְׁכְּתוּב מַעַם ה', שְׁזֵהוּ שְׁמוֹ שֶׁל
 הַקּוּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֹת אַחַת שְׁבוּ,

וְהַמִּשְׁכָּן עוֹמֵד עַל זֵה.

בַּא רְאָה, כְּשַׁעְלָה הָעֲנָן עַל הַמִּשְׁכָּן
 וְשָׂרָה עֲלוּי, כָּל אֹתָן הַמְּרַכְּבוֹת וְכָל
 אֹתָם כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן שְׁלַמְעָלָה, כְּלָם הָיוּ
 בְּתוֹךְ הָעֲנָן. מַה כְּתוּב? (שמות מ) וְלֹא יָכוֹל
 מֹשֶׁה לָּבֵא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עֲלָיו
 הָעֲנָן. וּכְתוּב, וַיָּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן, (שם)
 (כד) וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהַר אֲרָבָעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים

אֱלֹהִים

(ס"א אינו) (בגין) לְקַבְּלָא אוֹרֵי־תָא זְמַנָּא אַחֲרָא דְהָא תַרְיַן לוחִין אַתְּבָרוּ
 בְּקַדְמֵיתָא וְהִשְׁתָּא הוּהּ בְּטוֹרָא כְּמַלְקַדְמִין. אָמַר רַבִּי יוֹסִי אִי הָכִי וְהָא
 בְּתִיב (שמות מ) וַיִּקְם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וכו'. וּבְתִיב וְלֹא יִכּוֹל מֹשֶׁה לְבַא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד.
 וּבְתִיב וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְגו'. וּבְתִיב וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וְגו'. מִשְׁמַע דְּמֹשֶׁה
 בְּטוֹרָא הֵנָּה בְּהֵוּא זְמַנָּא דְקִרְאָ לִיה. וּבְתִיב מֵאֵהֶל מוֹעֵד. וְאֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵנָּה בְּטוֹרָא
 דְּסִינֵי דְהָא בִּינְיָהּוּ דְיִשְׂרָאֵל הֵנָּה. אָמַר לִיה בְּהֵוּא זְמַנָּא אֲשֶׁתְּלִימוּ אַרְבָּעִין יוֹמִין.
 וְאַרְבָּעִין יוֹמִין הֵנָּה מֹשֶׁה בְּטוֹרָא. וְעֵנְנָא אַחֲרָא עֲלָאָה הֵנָּה מְתַקֵּן מִשְׁכְּנָא וְתַקֵּין פְּתוּרֵי
 מִכַּל אֵינּוֹן רוּחִין קְדִישִׁין לְאַתְתַּקְנָא אַתְר דְּהָא) תַרְיַן עֲנַנֵי הָווּ, (ס"א עֵנַן
 דְנִהִיר וְעֵנַן דְחִשִׁיד) תַּד דְעָאֵל בִּיה מֹשֶׁה. וְחַד דְשָׂאֲרֵי עַל
 מִשְׁכְּנָא. תָּא חֲזִי, מַה בְּתִיב (שמות מ) וּכְבוֹד יְיָ מָלֵא
 אֶת הַמִּשְׁכָּן, מָלֵא לָא בְתִיב, אֱלֹהִים מָלֵא, דִּהְוָה
 שְׁלִים לְעִילָא וְתַתָּא, עִם מִשְׁכְּנָא דְלַתַתָּא. תְּקוּנָא
 טְמִירָא דְנִחַת לְתַתָּא וְאַתְתַּקְנַת שְׂכִינְתָּא.

אַרְבַּע סְטָרִין דְּמִשְׁרִיין אֶתְגַּנְיִזוּ. תְּקוּנָא קְדָמָא
 דְחַד מִשְׁמָרָה, מֵאֵינּוֹן אַרְבַּע מִשְׁרִיין, כֹּלָא

לשון הקודש

אחר עליון היה מתקן המשכן ומתקן השלחנות מכל אותן
 רוחות קדושות להתקין מקום, שהרי) שְׁנֵי עֲנַנִּים הָיוּ
 (ס"א עֵנַן הַמֵּאִיר וְעֵנַן הַמְּחַשֵׁי), אַחַד שְׁנֹכְנֵם בּוֹ
 מֹשֶׁה, וְאַחַד שְׁשֵׁרוּי הָיָה עַל הַמִּשְׁכָּן. כֹּא
 וְרָאָה מַה פְּתוּב, (שמות מ) וּכְבוֹד ה' מָלֵא
 אֶת הַמִּשְׁכָּן. מָלֵא לֹא כְתוּב, אֱלֹהִים מָלֵא,
 שְׁהִיָּה שְׁלֵם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, עִם הַמִּשְׁכָּן
 שְׁלֵמָטָה. תְּקוּן טְמִיר שְׁיָרֵד לְמַטָּה
 וְנִתְקַנָּה הַשְּׂכִינָה.

אַרְבַּעַת צְדָדִים שֶׁל מַחְנוֹת נִגְנְזוּ. תְּקוּן
 רֵאשׁוֹן שֶׁל מִשְׁמָרָה אַחַת מֵאוֹתָן אַרְבַּע

לְיָלָה. אִם מֹשֶׁה לֹא הָיָה יִכּוֹל לְהַכְנִים
 לְמִשְׁכָּן, לְמַה הָיָה יוֹשֵׁב בְּהָר כָּל אוֹתָם
 אַרְבָּעִים הַיָּמִים?

אֱלֹהִים

(כדי לקבל התורה בפעם אחרת, שהרי שני לוחות
 נשברו בראשונה, ועתה היה בהר בבראשונה. אמר רבי יוסי,
 אם כן, והרי כתוב (שמות מ) וַיִּקְם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וכו', וכתוב
 ולא יכל משה לבא אל אהל מועד, וכתוב ויהי משה בהר
 ארבעים יום וְגו'. וכתוב ויקרא אל משה וְגו'. משמע שמושה היה
 בהר באותו זמן שקרא לו, וכתוב מאהל מועד, ואהל מועד לא
 היה בהר סיני, שהרי ביניהם של ישראל היה? אמר לו, באותו
 זמן נשלמו ארבעים ימים, וארבעים ימים היה משה בהר, ועָנַן